

PREZES
URZĘDU REGULACJI ENERGETYKI
dr Leszek Juchniewicz

DTA-821/2661-B/12/2001/JB

Warszawa, *27* lutego 2001 r.

DECYZJA

Na podstawie art. 155 i art. 104 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071) oraz art. 47 ust. 1 i 2 w związku z art. 30 ust. 1 i art. 45 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. Nr 54, poz. 348 i Nr 158, poz. 1042, z 1998 r. Nr 94, poz. 594, Nr 106, poz. 668 i Nr 162, poz. 1126, z 1999 r. Nr 88, poz. 980, Nr 91, poz. 1042 i Nr 110, poz. 1255 oraz z 2000 r. Nr 43, poz. 489, Nr 48, poz. 555 i Nr 103, poz. 1099)

po rozpatrzeniu wniosku

przedsiębiorstwa energetycznego – Polskie Sieci Elektroenergetyczne Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie, zwanego dalej „Przedsiębiorstwem”, zawartego w piśmie z dnia 14 lutego 2001 r. znak: NE/229/2001/BS, o zatwierdzenie ustalonej przez Przedsiębiorstwo zmiany taryfy dla energii elektrycznej tego Przedsiębiorstwa

postanawiam zatwierdzić

wnioskowaną przez Przedsiębiorstwo zmianę taryfy dla energii elektrycznej – w części dotyczącej opłat za przyłączenie do sieci, która to zmiana stanowi załącznik do niniejszej decyzji.

UZASADNIENIE

Przedsiębiorstwo, posiadające koncesję nr PEE/72/2661/U/1/98 z dnia 1 grudnia 1998 r. na przesyłanie i dystrybucję energii elektrycznej oraz koncesję nr OEE/74/2661/U/1/98 z dnia 1 grudnia 1998 r. na obrót energią elektryczną, pismem z dnia 14 lutego 2001 r. wystąpiło z wnioskiem o zatwierdzenie dokonanej przez siebie zmiany taryfy dla energii elektrycznej, ustalonej przez to Przedsiębiorstwo i zatwierdzonej decyzją Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki nr DTA-821/2661-B/8/2000/JB z dnia 16 maja 2000 r., która stała się decyzją ostateczną.

Kodeks postępowania administracyjnego w sposób wyczerpujący reguluje przypadki, kiedy może nastąpić wzruszenie decyzji ostatecznej. We wniosku Przedsiębiorstwo nie wskazało na przesłanki uzasadniające wznowienie postępowania administracyjnego (art. 145 Kpa) bądź stwierdzenie nieważności decyzji (art. 156 Kpa). Wniosek Przedsiębiorstwa został więc rozpatrzony na podstawie art. 155 Kpa, który stanowi, że decyzja ostateczna, na mocy której strona nabyła prawo, może być w każdym czasie za zgodą strony uchylona lub zmieniona przez organ, który ją wydał, jeżeli przepisy szczególne nie sprzeciwiają się uchyleniu lub zmianie takiej decyzji i przemawia za tym interes społeczny lub słuszny interes strony.

Przedsiębiorstwo uzasadnia wnioskowane zmiany taryfy postanowieniami § 48 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 14 grudnia 2000 r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz zasad rozliczeń w obrocie energią elektryczną (Dz. U. z 2001 r. Nr 1, poz. 7) w zakresie zmiany stawek opłat za przyłączenie do sieci oraz koniecznością zmiany stawek opłat za usługi przesyłowe w związku ze wzrostem kosztów prowadzonej działalności koncesjonowanej w zakresie przesyłania i dystrybucji energii elektrycznej.

W trakcie postępowania administracyjnego ustalono, iż w zakresie opłaty za przyłączenie korekta taryfy jest konieczna z uwagi na obowiązek dostosowania jej postanowień do przepisów art. 7 ust. 4 ustawy – Prawo energetyczne, co – stosownie do postanowień powołanego wyżej § 48 rozporządzenia z dnia 14 grudnia 2000 r. – umożliwi dalsze obowiązywanie taryfy (nie dłużej niż do dnia 30 czerwca 2001 r.). Wzrost kosztów działalności w zakresie przesyłania i dystrybucji spowodowany jest, zdaniem Przedsiębiorstwa, wejściem w życie z dniem 1 stycznia 2001 r. zmiany w ustawie z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych. Zmiana ta powoduje wzrost podatku od urządzeń elektroenergetycznych. Jednakże, w trakcie postępowania administracyjnego, stwierdzono, że

obowiązujące stawki opłat za usługi przesyłowe gwarantują Przedsiębiorstwu pokrycie uzasadnionych kosztów, o których mowa w art. 45 ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne, w związku z czym taryfa nie wymaga jeszcze zmiany w tym zakresie.

Ponadto już wcześniej, na podstawie posiadanych przez Urząd Regulacji Energetyki danych gromadzonych stosownie do art. 28 ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne, stwierdzono, że Przedsiębiorstwo uzyskało nadwyżkę przychodów z tytułu obrotu energią elektryczną w ramach tzw. generacji wymuszonej, w stosunku do poziomu określonego w zatwierdzonej taryfie. W związku z tym w dniu 5 stycznia (a więc przed złożeniem wniosku o zatwierdzenie zmiany taryfy, polegającej na **podwyższeniu** niektórych stawek opłat), pismem nr DTA-821/2661-B/11/2001/JB wezwano Przedsiębiorstwo do zmiany taryfy i **obniżenia** cen i stawek opłat. Postępowanie administracyjne w tej sprawie nie zostało jeszcze zakończone, a wiąże się ono ściśle z drugą częścią wniosku Przedsiębiorstwa.

W związku z powyższym, korzystając z możliwości jaką stwarza art. 104 § 2 Kpa, postanowiłem, że wniosek Przedsiębiorstwa zostanie rozpatrzony w dwóch etapach.

Postanowiłem więc zatwierdzić i opublikować tę część zmiany taryfy, która nie budzi wątpliwości, a jest niezbędna dla dalszego obowiązywania całej taryfy, pozostawiając wydanie decyzji w drugiej części – na okres późniejszy po wyjaśnieniu wszystkich okoliczności sprawy. Jest to więc rozwiązanie korzystne dla Przedsiębiorstwa, gdyż chroni je przed przyspieszoną utratą mocy obowiązującej dotychczasowej taryfy.

W tym stanie rzeczy postanowiłem orzec jak w sentencji.

POUCZENIE

1. Od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu antymonopolowego, za moim pośrednictwem, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia (art. 30 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, w związku z art. 129 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, art. 479²⁸ i art. 479²⁹ Kodeksu postępowania cywilnego oraz w związku z art. 4 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o zmianie ustawy - Prawo o ustroju sądów powszechnych - Dz. U. Nr 160, poz. 1064).
2. Odwołanie od decyzji powinno czynić zadość wymaganiom przepisany dla pisma procesowego oraz zawierać oznaczenie zaskarżonej decyzji i wartości przedmiotu sporu,

przytoczenie zarzutów, związane ich uzasadnienie, wskazanie dowodów, a także zawierać wnioski o uchylenie albo zmianę decyzji w całości lub części (art. 479³⁰ Kodeksu postępowania cywilnego).

3. Stosownie do art. 47 ust. 3 pkt 1 w związku z art. 31 ust. 3 pkt 2 ustawy – Prawo energetyczne, zmiana taryfy zostanie skierowana do ogłoszenia w „Biuletynie Branżowym Urzędu Regulacji Energetyki – Energia elektryczna”.

Otrzymują:

**Polskie Sieci Elektroenergetyczne
Spółka Akcyjna
ul. Mysia 2
00-496 Warszawa**

ZMIANA TARYFY POLSKICH SIECI ELEKTROENERGETYCZNYCH SA

W Taryfie Polskich Sieci Elektroenergetycznych SA zatwierdzonej decyzją Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki nr DTA-821/2661-B/8/2000/JBz dnia 16 maja 2000 roku, wprowadza się następujące zmiany :

W części I Stawki opłat i warunki ich stosowania dla przesyłania i dystrybucji energii elektrycznej

1. W punkcie I.B.1. dodaje się następujące punkty:
 - 1.5. Opłaty za budowę odcinków sieci i stacji służących do przyłączenia podmiotów, określonych w planie rozwoju, o którym mowa w art.16 ustawy Prawo Energetyczne, kalkuluje się na podstawie jednej czwartej całkowitej opłaty za przyłączenie obliczonej według pkt. C.1 ppkt 2.
 - 1.6. W przypadku gdy budowa przyłącza i budowa lub rozbudowa sieci, w zakresie niezbędnym do przyłączenia podmiotu nie jest przewidywana w planie rozwoju o którym mowa w art.16 ustawy Prawo Energetyczne, opłatę za przyłączenie kalkuluje się na podstawie indywidualnych rzeczywistych kosztów realizacji przyłączenia, na warunkach określonych w umowie o przyłączenie do sieci.
 - 1.7. W przypadku gdy realizacja wniosku o przyłączenie wymaga zastosowania elementów przyłącza i sieci innych niż wymienione w *Katalogu standardów elementów przyłączy*, zaś inwestycje związane z przyłączeniem określone są w planie rozwoju, o którym mowa w art. 16 ustawy Prawo Energetyczne, opłata za przyłączenie ustalana jest na podstawie jednej czwartej średniorocznych rzeczywistych nakładów inwestycyjnych na realizację w/w elementów przyłącza i sieci lub na warunkach określonych w umowie o przyłączenie do sieci.